

Het proces van het maken

door *Lipika Bansal*

In een conversatie met Srikanta Paul, Arunima Choudhury en Maartje Korstanje spraken we over de lichamelijkheid van het maakproces.

Srikanta Paul, Arunima Choudhury en Maartje Korstanje halen elk op hun eigen manier voldoening uit het maakproces. Paul gebruikt verschillende druktechnieken zoals lithografie, etsen, serigrafie, enz. Choudhury heeft in de loop der jaren met verschillende media geëxperimenteerd. Korstanjes grote sculpturen met organische vormen tonen de overgang tussen de schoonheid van het leven en het verval.

De houtsnedes van **Paul** zijn enorm groot, één bij 2 meter, sommige groter. "Ik gebruik deze grote formaten, omdat ik hou van de fysieke betrokkenheid bij mijn werk. Het handmatige en het fysieke proces: eerst beitel ik het houten paneel, vervolgens breng ik inkt aan op het oppervlak. De volgende stap is het wrijven achter het oppervlak... geleidelijk verschijnt het beeld. Het is een lang proces, dat 3 tot 4 uur per afdruk in beslag neemt, voortdurend wrijven, wrijven, wrijven... Ik zweet graag tijdens het afdrukken."

Voor **Choudhury** vullen het proces en het eindresultaat elkaar aan. Het één leidt het ander. De afgelopen 40 jaar heeft zij aardkleuren gebruikt, die tot nu toe helder en duurzaam zijn gebleven. In 2006 begon Choudhury plantaardige kleurstoffen op waterbasis te gebruiken. "Ik bereid de kleuren uit bloemen, schillen en zaden van vruchten, schors, wortels en verschillende delen van planten. Elk deel van een plant geeft een aparte tint. Na het koken in water zijn de extracten klaar om te worden aangebracht op zuurvrij handgeschept papier. Voor helderheid en duurzaamheid, meng ik Aluin. Aluin is een transparant poeder, een beitsmiddel dat de kleur fixeert."

Korstanjes werk is geïnspireerd op de Grote Banyanboom van Kolkata, een boom die meer dan 250 jaar oud is. "Eenmaal terug in Nederland heb ik de foto's van de Banyanboom bekeken die ik tijdens mijn bezoek had gemaakt, deze in zwart-wit afgedrukt en op de muren van mijn atelier geplakt. Gewoon om te beginnen. Na een tijdje heb ik de foto's verwijderd; ik moest mijn eigen weg vinden en loskomen van de beelden. Ik wilde niet alleen de foto's imiteren."

Tijdens het doen van meer onderzoek naar de boom las Korstanje dat deze deels in verval was geraakt: de hoofdstam was getroffen door cyclonen en had diverse calamiteiten doorstaan en op een gegeven moment moesten sommige delen worden afgezaagd. "Ik wil niet alleen de schoonheid van de boom laten zien, maar ook het verval ervan."

De boom ontwikkelde zich tot een sculpturaal meubel, een tweezitter waarin je wordt omhuld door stammen die verticaal de ruimte in gaan en zacht kunt zitten op kussens met woekerende takken.

